

[Arbejdsministeren.]

dres, således at ulønnet, frivilligt omsorgsarbejde, der udføres af arbejdsledige, ikke medfører nedslag i arbejdsløshedsunderstøttelsen?»

(Spm. nr. 13).

Skriftlig begrundelse.

En ledig i Mørkøv på Sjælland, der har påtaget sig gratis omsorgsarbejde på et dagcenter, har fået modregning i understøttelsen, som om det gjaldt lønnet arbejde. Dette forekommer urimeligt på baggrund af, at den frivillige arbejdsindsats ikke tager plads op for lønnet personale. Normeringerne på området er nemlig fuldt ud udnyttet. Resultatet af, at man på denne måde modarbejder en frivillig, gratis indsats på dagcenteret, er altså udelukkende, at det går ud over centeret.

John Winther (KF):

Baggrunden for mit spørgsmål til arbejdsministeren er den efterhånden ganske kendte sag, hvor en ledig i Mørkøv på Sjælland, der har påtaget sig gratis omsorgsarbejde på et dagcenter, har fået modregning i understøttelsen, som om det gjaldt lønnet arbejde. Set ud fra en almen betragtning kan dette vist ikke findes rimeligt, fordi der i den konkrete sag ikke tages plads op for normeret lønnet arbejde. Resultatet af denne, skal vi kalde det stramme fortolkning af cirkulærets bestemmelser er altså alene, at det går ud over centerets besøgende.

Det juridiske i sagen er formentlig i orden, men rimeligt kan det ikke være, at man straffer folk økonomisk, fordi de har kræfter, interesse og tid til at hjælpe andre, der har behov for en hjælpende hånd. Det synes også helt urimeligt, at der overhovedet kan herske tvivl om, at en arbejdsledig kan arbejde som frivillig, uden at det får konsekvenser for understøttelsens størrelse. Tværtimod er det vel prisværdigt, at nogle vil gøre en indsats for at hjælpe andre, selv om de selv er blevet ramt socialt ved at miste deres job.

Jeg håber derfor, at det vil være muligt at ændre praksis i disse helt konkrete sager. Den nuværende fortolkning af bestemmelserne i cirkulæret fra 1970 er nemlig alene medvirkende til at skabe større sociale problemer både blandt de arbejdsledige og blandt de mennesker, man afskærer fra at få en ekstra hjælp.

Arbejdsministeren (Erling Jensen):

En beskæftiget har mulighed for at udløse sit

sociale engagement i fritidsaktiviteter til gavn for omsorgsarbejdet. Tilsvarende muligheder må foreligge for den ledige, og hverken love eller cirkulærer må forhindre dette.

Derimod må love og cirkulærer sikre, at arbejdsledighedsdagpengene overalt anvendes efter deres formål, at de ikke medvirker til at finansiere områder, hvis finansiering påhviler andre instanser, og ikke mindst, at de ikke kommer til at blokere mulighederne for, at arbejde, som det vil være naturligt eller normalt at aflønne, overalt giver anledning til lønnet beskæftigelse.

Afvejningen af disse hensyn må foretages konkret. I den omhandlede sag er afgørelsen truffet af arbejdsdirektoratet og kan indbringes for ankenævnet for arbejdsløshedsforsikringen. Jeg skal altså ikke dømme om, hvorvidt arbejdsdirektoratets afgørelse er rimelig, ligesom jeg ikke har kompetence til at tage stilling til den konkrete sag, da nævnets afgørelse ikke kan indbringes for nogen anden administrativ myndighed.

Jeg vil imidlertid være opmærksom på, hvilken afgørelse ankenævnet træffer i den omhandlede sag også med henblik på det mere principielle spørgsmål, om arbejdsdirektoratets cirkulære fra 1970 i den situation, som vi i dag befinder os i, rummer tilstrækkelige muligheder for rimelige løsninger. Spørgsmålet om en eventuel ændring af reglerne på dette punkt vil blive taget op under medvirken af arbejdsmarkedets parter i det udvalg om arbejdsløshedsforsikringen, der blev nedsat i oktober 1975.

Jeg håber, at både den konkrete og den mere principielle afgørelse, når den foreligger, vil kunne vinde bred forståelse, ligesom jeg håber, at denne brede forståelse må kunne udstrækkes til den del af arbejderbevægelsens beskæftigelsesplan, hvori vi påpeger, at det må være muligt for en meget beskeden samfundsudgift at overføre ledige til lønnet beskæftigelse netop i dele af omsorgsarbejdet.

John Winther (KF):

Jeg vil gerne takke ministeren for svaret, som jeg forstod således, at man, når afgørelsen foreligger fra ankeinstansen i denne helt konkrete sag, det her drejer sig om, opmærksomt vil følge, hvilken afgørelse man kommer frem til.

Jeg vil kun knytte den ene bemærkning til det, jeg allerede har sagt, at når det drejer sig om folk, der er i beskæftigelse, vil der ikke være nogen, der anfægter deres ret – det var ministeren også inde på – til at hjælpe andre